

BIULETYN

Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Nr **12** – Czerwiec 2014

W numerze między innymi:

- ◆ realizacja projektu „Miesiąc z kulturą”, w tym o XIV Tygodniu Twórczości Artystycznej „Żak-Art”
- ◆ akcje, konkursy, interesujące zajęcia
- ◆ „Praca w zespołach uczniowskich na lekcjach historii i WOS – jak pracować efektywnie?”
- ◆ „Co w „sieci” piszczy.... ???”
- ◆ „Trzynaście przykazań skutecznego motywowania ucznia”
- ◆ „Mózg w szkole”

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo

Mamy prawdziwy zaszczyt oddać dwunasty numer naszego biuletynu. Teksty w nim publikowane kierujemy do wszystkich nauczycieli i kadry kierowniczej. Naszym zamierzeniem jest nie tylko informowanie o działaniach PODM w Polkowicach, ale również o dokonaniach nauczycieli wraz z ich uczniami, a także dzielenie się sprawdzonymi pomysłami na praktyczne rozwiązania w codziennej pracy pedagogicznej czy propagowanie innowacji. Na łamach biuletynu zagościły publikacje, których Autorzy chętnie opisują przedsięwzięcia i prezentują własne opracowania metodyczne. W kolejnych numerach można też wyrazić opinie o aktualnościach w oświacie, literaturze, kulturze. Liczymy na owocną współpracę z Państwem i zachęcamy do publikowania.

Redakcja nie bierze odpowiedzialności za zawartość merytoryczną publikacji. Nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania artykułów i korespondencji oraz opatrywanie ich własnymi tytułami.

Z wyrazami szacunku

Redakcja

TO SIĘ WYDARZYŁO

Sprawozdanie z realizacji projektu „Miesiąc z kulturą”, w tym XIV Tygodnia Twórczości Artystycznej „Żak-Art”

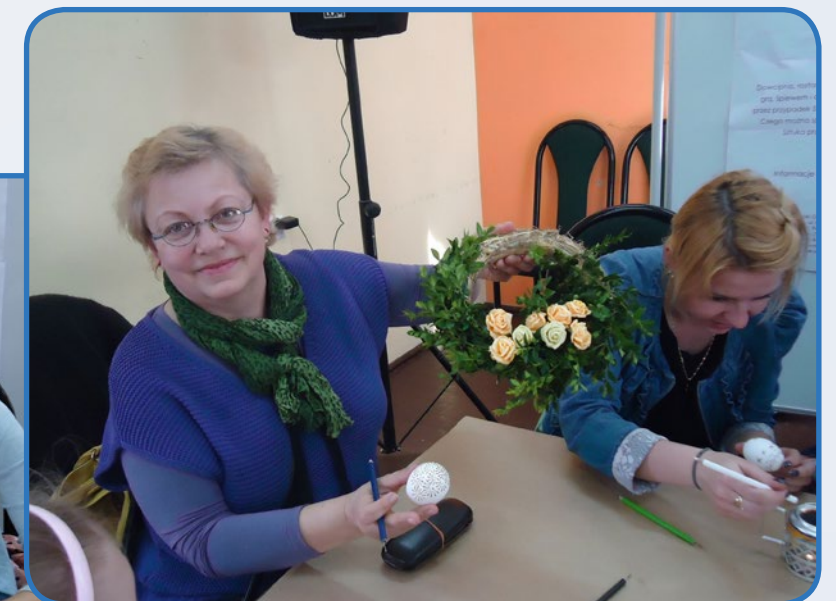
14 kwietnia 2014r. miało miejsce oficjalne otwarcie Tygodnia Twórczości Artystycznej „Żak-Art”. Jednak część wydarzeń związanych z tą imprezą miało miejsce już wcześniej.

W tym roku przedsięwzięcie realizowane było w ramach projektu „Miesiąc z kulturą” i zaczęło się 21 marca 2014r. od wyjazdu do Wrocławia. Tego dnia uczniowie mieli okazję uczestniczyć w konwersatorium dla Milana Lesiaka z Uniwersytetu Wrocławskiego na temat scenicznej wizji „Dziadów” w ujęciu Dejmka, Swinarskiego, Konwickiego i Zadary, a następnie mogli obejrzeć II i IV część „Dziadów” w Teatrze Polskim w reżyserii tego ostatniego.

28 marca 2014r. miał miejsce „Żak-Art” na wyjeździe znowu do Wrocławia; tym razem uczniowie obejrzeli „Halkę” Stanisława Moniuszki w Operze Wrocławskiej.

W dniach 29 marca i 07 kwietnia odbyły się próby generalne spektaklu szkolnego teatru „Antydotum”, a w drugim dniu dodatkowo warsztaty recytatorskie „Sztuka słowa” prowadzone przez Piotra Mosonia przygotowujące młodzież do Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego.

7 kwietnia 2014r. w Wiejskim Ośrodku Kultury w Sobinie odbyły się warsztaty artystyczne „Siła tradycji... pisanki, palmy, baranki i inne ozdoby świąteczne”. Wśród prowadzących była nauczycielka z Zespołu Szkół w Polkowicach i instruktorzy z Wiejskiego Ośrodka Kultury w Sobinie. Warsztaty te przyciągnęły uczniów naszej szkoły oraz mieszkańców Sobina i Polkowic. Wszyscy mieli możliwość przygotowania różnych ozdób świątecznych – największym powodzeniem cieszyły się palmy, wianki i pisanki malowane woskiem.

Sztuka kulinarna to też sztuka! 8 kwietnia 2014r. odbyły się warsztaty kulinarne w świetlicy w Suchej Górnej. Cieszyły się one dużym zainteresowaniem wśród uczniów Zespołu Szkół w Polkowicach, którzy, raz jeszcze pod okiem instruktorów Wiejskiego Ośrodka Kultury w Sobinie i pani Iwony Marciniak, przygotowali świąteczne potrawy oraz poznali tajniki dekoracji stołu na Wielkanoc i nie tylko.

9 kwietnia 2014r. uczennice z Zespołu Szkół w Polkowicach wzięły udział w eliminacjach powiatowych 59. Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego.

Jury pod przewodnictwem Dyrektora Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej w Polkowicach, pani Beaty Zalewskiej, po wysłuchaniu zachwycających interpretacji tekstów poetyckich i prozatorskich przyznało w kategorii „Recytacje” następujące miejsca:

I miejsce Katarzyna Jantos z klasy II b LO

II miejsce Oktawia Kurt z klasy II c LO

III miejsce Paulina Misiak z klasy IV ae

Wyróżnienia w tej kategorii otrzymały: Adrianna Minorczyk, Martyna Popielska, Dorota Rachwalska. W kategorii „Wywiedzione ze słowa” wyróżnienie otrzymała Martyna Matusiak.

26 kwietnia 2014r. w Legnicy odbył się etap rejonowy OKR i do zawodów wojewódzkich w Bolesławcu zakwalifikowała się Katarzyna Jantos, zdobywając I miejsce, natomiast Martyna Matusiak otrzymała wyróżnienie. Gratulujemy!

10 kwietnia 2014r. kolejny raz zorganizowana została Kawiarenka Literacka na wyjeździe. Tym razem młodzież pod opieką Ewy Dudziak-Gaj i Darii Grabowskiej wybrała się do Zielonej Góry.

Na Uniwersytecie Zielonogórskim wysłuchaliśmy wykładu filozofa, dra Pawła Walczaka na temat „Czy potrzebna jest nam filozofia?” oraz spotkaliśmy się na lekcji teatralnej z aktorką Teatru Lubuskiego Beatą Sobicką-Kupczyk. Usłyszeliśmy interesującą historię teatru, zajrzeliśmy za kulisy, do garderoby i mogliśmy dotknąć rekwizytów, które później ujrzeliśmy w wieczornym spektaklu „Siostrunie” w reżyserii Jana Szurmieja.

14 kwietnia 2014r. to oficjalne otwarcie „Żak-Art”-u. Najważniejszym punktem tego dnia była premiera przedstawienia szkolnego teatru „Anty-dotum” pt.: „A teraz z innej bajki”

w reżyserii Piotra Mosonia. Spektakl zbudowany został na kanwie dawnych tekstów kabaretu „Potem” Brawurowa gra młodych aktorów – uczniów zachwyciła zebraną w Auli Forum publiczność.

Na szkolnej scenie zaprezentowały się także grupy teatralne z polkowickich gimnazjów.

Uczniowie Gimnazjum nr 1 pod kierunkiem pani Joanny Glapińskiej pokazali refleksyjno-pouczający spektakl o problemach współczesnej młodzieży „Masz wybór”.

W podobnym tonie obejrzelśmy przedstawienie z Gimnazjum nr 2 pt.: „Show” pod opieką reżyserską pani Agnieszki Sypko i pana Artura Wasylika.

Następnie mogliśmy podziwiać piękne głosy śpiewającej młodzieży naszej szkoły – Kasi Jantos, Kamili Ochędowskiej, Agaty Ratajczak oraz słuchać muzyki rockowej zespołu Apoplexia.

Zaproszeni goście, występujący na scenie uczniowie i ich opiekunowie zostali uhonorowani „Żakarynkami” – maskotkami towarzyszącymi od kilku lat Tygodniowi Twórczości Artystycznej. W tym roku Żakarynki (Kolombina), rodem z komedii dell'arte – Kolombina i Pierrot, zostały wykonane przez grupę uczniów naszej szkoły pod opieką instruktorów Wiejskiego Ośrodka Kultury w Sobinie.

15 kwietnia 2014r. był dniem szczególnym, gdyż świętowaliśmy XX-lecie szkolnego teatru „Anty-dotum”. Późnym popołudniem w Auli Forum Zespołu Szkół w Polkowicach zebrali się zaproszeni goście, rodzice i przede wszystkim byli aktorzy szkolnego teatru, którzy z sentymentem i widocznymi emocjami wspominali swoje doświadczenia związane z teatrem w Zespole Szkół oraz rolę, jaką ten teatr i jego opiekunka pani Ewa Dudziak-Gaj odegrali w ich życiu.

Po przemówieniach zaproszonych gości i opiekuna teatru wszyscy zebrani mogli obejrzyć przedstawienie „A teraz z innej bajki” w wykonaniu obecnego składu teatru „Anty-dotum”.

Następnym emocjonującym punktem programu było wystąpienie zaprzyjaźnionego z Zespołem Szkół

teatrologa, wykładowcy z Instytutu Polonistyki Uniwersytetu Wrocławskiego – dra Milana Lesiaka. Nasz gość z zachwytem mówił o występie młodych adeptów sztuki teatralnej. A podczas wykładu „Teatr a inne sztuki. O wyjątkowości, której nie ma z czym porównać” wprowadził słuchaczy w świat teatru widziany oczyma krytyka. Swe słowa prelegent obrazował slajdami i fragmentami sztuk teatralnych. Swoje wystąpienie urozmaicał barwnymi anegdotami, dykteryjkami i humorem.

Uroczystość jubileuszową uświetnił także występ chóru „Cantabile” z Gimnazjum nr 1 im. Jana Pawła II w Polkowicach pod kierunkiem pani Joanny Kący.

XX-lecie szkolnego teatru „Anty-dotum” było również I Spotkaniem Miłośników Kultury Wysokiej, tzn. mieszkańców Gminy Polkowice, uczestniczących w „Miesiącu z kulturą”, czyli między innymi w wyjazdach do teatru, opery i teatru muzycznego organizowanych przez Zespół Szkół im. Narodów Zjednoczonej Europy w Polkowicach i Wiejski Ośrodek Kultury w Sobinie. Pamiątką tego spotkania były okolicznościowe certyfikaty.

Po części oficjalnej wszyscy obecni na uroczystości zostali zaproszeni na jubileuszowy tort (a właściwie trzy torty).

16 kwietnia 2014r., na zakończenie „Żak-Art-u” miał miejsce ostatni punkt tegorocznego „Żak-Art”-u. Wszyscy uczniowie obejrzeni spektakl „Ferdynand” w wykonaniu Narodowego Teatru Edukacji im. Adama Mickiewicza we Wrocławiu. Byli świadkami zmagania Józia z formą. Spotkali się także z aktorami grającymi w przedstawieniu, którzy pokazali im, jak łatwo czasami zakładamy maski lub dajemy sobie przyprawić głowę.

Podsumowując, należy stwierdzić, że tegoroczny „Żak-Art” to bardzo rozbudowane przedsięwzięcie, które dzięki wsparciu finansowemu wielu podmiotów mogło rozwinąć się w „Miesiąc z Kulturą”. Wzięli w niej udział uczniowie Zespołu Szkół oraz mieszkańcy Gminy Polkowice. To ważne, że wyszło ono poza szkołę i stało się znaczącym elementem kulturalnych wydarzeń społeczności lokalnej. By wyobrazić sobie jego skalę, przedstawmy „Żak-Art” w liczbach. I tak:

- 350 uczniów szkoły uczestniczyło w spektaklach (Wrocław, Zielona Góra, Polkowice)
- 60 uczniów naszej szkoły uczestniczyło w warsztatach kulinarnych i artystycznych
- 180 uczniów oglądało prezentacje teatralne i muzyczne
- około 250 uczniów z polkowskich gimnazjów brało udział w ŻAK-ARCIE
- około 150 uczestników wzięło udział w I Spotkaniach Miłośników Kultury Wysokiej

RAZEM: 960 osób w „Miesiącu z Kulturą”!

TO NASZ SUKCES.

Trzeba koniecznie dodać, że nie byłoby możliwości stworzenia tak bogatej oferty bez merytorycznego i finansowego wsparcia. Do grona stałych już osób i instytucji wspierających nasze działania należą: Dyrektor Wiejskiego Ośrodka Kultury w Sobinie - pani Dorota Delązek, Dyrektor Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej w Polkowicach - pani Beata Zalewska. W tym roku, do tego zacnego grona, dołączyła Fundacja Banku Zachodniego w Polkowicach z panią dyrektorką Jolantą Sokal, wspomagając nasze działania z projektu „Bank Ambitnej Młodzieży”, zaś działalność samego teatru ANTY-DOTUM finansowana była ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego - projekt „Bądź kowalem swojego losu – program rozwojowy Liceum Ogólnokształcącego w Polkowicach”.

Koordynatorzy Żak-Art-u:
Ewa Dudziak-Gaj i Daria Grabowska

CO PISZCZY W TRAWIE?

Sprawozdanie z IX Powiatowego Konkursu Przyrodniczego Szkół Podstawowych Powiatu Polkowskiego organizowanego przy wsparciu finansowym Starosty Powiatu Polkowskiego

Dnia 24 kwietnia 2014 roku w Szkole Podstawowej im. Marii Konopnickiej w Buczynie odbył się IX Powiatowy Konkurs Przyrodniczy. Konkurs jest imprezą cykliczną, odbywa się w kwietniu i jest jednocześnie formą obchodów Dnia Ziemi. Dyrektor Szkoły, Pani Danuta Sztuczka, o godzinie 9.00 serdecznie powitała zaproszonych gości, trzyosobowe drużyny i ich opiekunów.

Tegoroczna edycja konkursu przebiegała pod hasłem „Mieszkańcy polskich lasów” i wzięło w niej udział 30 uczniów z 10 szkół podstawowych Powiatu Polkowskiego: SP Grębocice, SP Gaworzyce, SP nr 3 Polkowice, ZSP Przemków, SP nr 2 Przemków, ZSP Radwanice, SP Trzebnice, SP Wysoka, SP Parchów, SP Buczyzna.

Swoją obecnością zaszczytili nas następujący goście:

- Pan Lucjan Zawadzki- przyrodnik zaprzyjaźniony z naszą szkołą,
- Pan Ryszard Niemasz - Przewodniczący Rady Gminy Radwanice.

Konkurs składał się z następujących konkurencji: rozwiązywanie krzyżówki z hasłem, układanie puzzli, konkurs „Stop! Już wiem”, „Nie należy do...”

Nad prawidłowym przebiegiem konkursu czuwała komisja pod przewodnictwem pana Lucjana Zawadzkiego. W skład komisji weszli również nauczyciele przyrody ze szkół uczestniczących w konkursie.

Uczestnicy konkursu wykazali się dużą wiedzą na temat leśnych zwierząt w Polsce. Pierwsze miejsce w konkursie zajęła drużyna ze Szkoły Podstawowej w Grębocicach przed drużynami ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Przemkowie i Szkoły Podstawowej nr 3 w Polkowicach. Dzięki wsparciu finansowemu Starosty Powiatu Polkowskiego każdy uczestnik konkursu otrzymał nośnik pamięci.

Trzy zwycięskie zespoły otrzymały puchary i grę edukacyjną „Podróż po Polsce”, a Przemkowski PK zwycięskiej drużynie ufundował wycieczkę rowerową po Stawach Przemkowskich. Po wręczeniu nagród uczniowie i ich opiekunowie wybrali temat konkursu na następny rok, który będzie brzmiał – Nasz organizm. Organizatorzy konkursu podziękowali przybyłym gościom i zaprosili do udziału w X Konkursie Przyrodniczym.

GODNE UWAGI

PRACA W ZESPOŁACH UCZNIOWSKICH NA LEKCJACH HISTORII I WOS – JAK PRACOWAĆ EFEKTYWNIE?

Niezależne badania przeprowadzane przez różne ośrodki badawcze od wielu lat niezmiennie wskazują na istnienie w polskim systemie oświatowym problemu w zakresie kształcenia u młodych ludzi umiejętności pracy w zespole. Polscy uczniowie oraz studenci na wszystkich etapach kształcenia, począwszy od szkoły podstawowej, a skończywszy na studiach wyższych, kształceni są w systemie, który nie daje im szansy poznania zasad pracy w grupie i uzyskania satysfakcji z osiągniętych dzięki wspólnemu wysiłkowi rezultatów. Skutkuje to kreowaniem silnego indywidualizmu w nauczaniu – niestety, kosztem często całkowitego braku umiejętności pracy w zespole zadaniowym.

Jeśli nasi uczniowie indywidualnie potrafią osiągać sukcesy oraz uzyskiwać doskonałe rezultaty, to w odróżnieniu od swoich rówieśników z krajów Europy zachodniej w skutecznym realizowaniu zadań grupowych mają poważne trudności i na polu prac zespołowych osiągają rezultaty mało zadowalające.

Umiejętność pracy w grupie staje się wyzwaniem szczególnie dla tych spośród naszych uczniów, którzy decydują się na rozpoczęcie studiów w krajach UE, gdzie preferowany model pracy w zespole dla absolwentów polskiego systemu edukacji jest dużym zaskoczeniem. W opinii i w ocenie osób zajmujących się badaniem zależności panujących na rynkach pracy, indywidualista sprawdza się jedynie w działaniach typowo korporacyjnych, nastawionych na zyski ze sprzedaży, a nie z produkcji. W branżach produkcyjnych i innowacyjnych sukcesy uzyskują nie indywidualiści, ale osoby, które potrafią współpracować w zespole.

Co zrobić, aby zminimalizować bądź nawet odwrócić wskazaną tendencję? Jak pracować, aby uczyć zasad pracy w grupie i budować świadomość wartości wspólnego wysiłku? Fachowcy wskazują w odpowiedzi – więcej prac zespołowych w szkołach, wymagających wspólnej pracy i wspólnego zaangażowania ze strony uczniów.

Jednym z narzędzi, dzięki którym istnieje możliwość zróżnicowania zadań na ocenę dla uczniów pracujących w zespole zadaniowym, jest wspólne przygotowanie przez nich prezentacji multimedialnej. Poniżej przedstawiam zasady, jakie są niezbędne do przygotowania przez uczniów takiej prezentacji.

Przygotowanie pracy uczniów w ramach zespołów zadaniowych wymaga od nauczyciela zgłębienia zasad w czterech obszarach:

1. dobór składu zespołu,
2. wskazówki techniczne do pracy,
3. prezentacja pracy zespołu,
4. ocena pracy zespołu.

1. Zasady dobierania uczniów do prac w zespole zadaniowym.

Preferowane zasady tworzenia grup zadaniowych wskazują, aby do zespołów (najefektywniejszy skład to od 3 do 5 uczniów) dobierać uczniów w oparciu o zróżnicowanie w zakresach:

- eliminowania z grup zadaniowych tzw. grup koleżeńskich; wskazania sugerują dobieranie uczniów najlepiej z różnych środowisk klasowych (tak aby nie byli to uczniowie z bliskich sobie grup koleżeńskich),
- dobierania do pracy w grupach uczniów o różnorodnych możliwościach edukacyjnych (np. razem w grupie – klasowy lider, uczniowie przeciętni lub słabi); wskazane jest także mieszanie uczniów z uwzględnieniem różnych płci,
- łączenia w grupy uczniów z różnorodnymi cechami osobistymi (np. osób otwartych, „przebojowych”, niemających trudności z nawiązywaniem kontaktów interpersonalnych oraz z wystąpieniami publicznymi z uczniami cichymi, zamkniętymi, wycofanymi).

Wybierając skład zespołu zadaniowego, nauczyciel powinien postępować z wyczuciem, tak aby jego decyzje nie doprowadziły do powstawania bądź zaostrzania konfliktów klasowych. Powinno się więc unikać wskazań osobowych dotyczących uczniów skonfliktowanych ze sobą (ich dobór może doprowadzić do zaostrzenia wzajemnych konfliktów i urazów). Nauczyciel powinien zastanowić się także nad sensem wspólnej pracy uczniów z tzw. rodzin dobrze sytuowanych finansowo z uczniami z rodzin z problemami ekonomicznymi (brak w domu komputera, dostępu do Internetu, dostępu do odpowiedniego oprogramowania może tworzyć sytuację niekomfortową dla uczniów mających wskazane problemy), co prawdopodobnie doprowadzi do np. żartów, docinków, zaburzeń we wzajemnych relacjach.

Istotnym aspektem wykonania przez uczniów postawionego im zadania jest uświadomienie, że jedynie ich wspólne ustalenia i działania są gwarantem ich wspólnego sukcesu jako grupy.

2. Wskazówki techniczne do pracy (dotyczy prezentacji multimedialnej):

- wskazanie terminu realizacji zadania (minimum z tygodniowym wyprzedzeniem),
- prezentacja powinna zawierać maksymalnie 12 do 15 slajdów,
- Jeden slajd powinien odnosić się tylko do jednego zagadnienia,
- obrazy użyte w prezentacji powinny cechować się dobrą rozdzielczością,
- jeden slajd to jeden obraz,
- obraz użyty w prezentacji powinien być szczegółowo omówiony,
- uczniowie powinni dobierać odpowiedni kolor liter do tła (np. jeśli ciemne litery, to tło jasne, a do jasnych liter – tło ciemne),
- teksty powinny być jedynie hasłowe (tzn. należy unikać rozbudowanych zapisów),
- używać w opisach hasłowych jedynie najistotniejszych elementów,
- w prezentacji nie powinny występować rozbudowane elementy graficzne,
- wszystkie kolejne slajdy powinny tworzyć całość,
- należy zawsze pamiętać o zapisaniu prezentacji w odniesieniu do wymagań sprzętowych wskazanych przez nauczyciela.

Na tym etapie wspólnej pracy warto, aby uczniowie spotkali się celem ustaleń w zakresie zawartości prezentacji i jej scenariusza. Uczniowie powinni dokładnie omówić zadania, które ma wykonać każdy z członków zespołu. Rola nauczyciela w tym obszarze powinna być ograniczona do przekazania powyższych wskazówek. Zasadne jest, aby uczniowie samodzielnie w oparciu o poczynione ustalenia wykonali wszystkie elementy pracy bez ingerencji ze strony nauczyciela. Dopuszczalne są jedynie konsultacje merytoryczne z nauczycielem, który nie powinien w żadnym wypadku wskazywać uczniom gotowych rozwiązań.

3. Prezentacja prac zespołu:

- uczniowie samodzielnie wyznaczają dla siebie zadania podczas prezentacji,
- każdy z uczniów powinien się wypowiedzieć i mieć porównywalny czas na swoją wypowiedź,
- podczas wypowiedzi uczniowie powinni posługiwać się pełnymi zdaniami oraz przestrzegać zasad języka polskiego (unikanie skrótów oraz wyrażeń z tzw. języka potocznego),
- uczniowie podczas wypowiedzi powinni stosować fachową terminologię związaną z tematyką omawianej prezentacji,
- wypowiadający się uczniowie powinni być odpowiednio ubrani (brak ekstrawaganckich elementów ubioru i biżuterii, ubiór schludny),
- wypowiadający się uczniowie powinni nawiązać kontakt wzrokowy ze słuchaczami, nie powinni gestykulować, również zmieniać miejsca podczas wypowiedzi.

4. Ocena pracy zespołu:

- nauczyciel nie powinien uczniom przerywać wypowiedzi,
- ocena nie może być zróżnicowana, powinna być taka sama dla wszystkich uczniów z grupy,
- nauczyciel powinien omówić wystąpienie każdego z członków grupy,
- ocena powinna odnosić się do dwóch obszarów:
 - a) strony technicznej prezentacji,
 - b) strony merytorycznej.

Wszystkie powyższe wskazówki mogą być pomocne dla uczniów w przygotowaniu wspólnych zadań. Prezentacja i przygotowanie zadań daje szansę każdemu uczniowi na zaprezentowanie swoich możliwości, których dotychczas być może, uczeń nie miał możliwości przedstawić. Niejednokrotnie uczniowie wycofani w omówionych sytuacjach mają możliwość przełamania swoich słabości i zdobycia wiary we własne siły. Nauczyciel natomiast ma okazję do zaobserwowania pozytywnych cech swoich uczniów, takich których do tej pory mógł nie znać. Powyższa forma wykonania zadań – zakładająca pracę w grupie – niewątpliwie sprzyja cementowaniu wspólnej pracy uczniowskiej, daje także możliwość lepszego wzajemnego poznania się, przełamania barier i zdobycia wiary we własne możliwości. Niezwykle ważne jest także poczucie satysfakcji z wykonanego wspólnie zadania i osiągnięcia zakładanych rezultatów.

Grzegorz Kochman

Co w „sieci” piszczy... ??? czyli o efektach pracy sieci współpracy i samokształcenia nauczycieli humanistów

Sieć współpracy i samokształcenia nauczycieli to jedno z podjętych działań w ramach projektu „Nowa jakość systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim”, realizowanym przez Powiatowy Ośrodek Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego od października 2013 roku dzięki dofinansowaniu z Europejskiego Funduszu Społecznego. Jednym z celów szczegółowych projektu jest podniesienie jakości współpracy nauczycieli właśnie poprzez organizację sieci współpracy i samokształcenia. W powiecie polkowickim powstały cztery sieci: sieć dyrektorów szkół i przedszkoli, sieć nauczycieli przedmiotów politechnicznych i przyrodniczych, sieć psychologów, pedagogów i logopedów oraz sieć nauczycieli humanistów.

I właśnie o działaniach i planach 25 nauczycieli zakwalifikowanych do sieci humanistów będzie mowa w tym artykule. Temat przewodni tej sieci przyjęty do realizacji w roku szkolnym 2013-14 brzmi: „Nauczyciele pracują zespołowo”. Współpraca nauczycieli i realizacja działań została poprzedzona diagnozą potrzeb uczestników, pozyskaniem informacji i dyskusją wokół tematu sieci. Określone zostały stałe zadania szkoły, które powinny być realizowane zespołowo. Następnie nauczyciele przystąpili do działania na platformie szkoleniowej: www.doskonaleniewsieci.pl. Początki nie były łatwe, ale szybko udało się poznać sposób logowania, dodawania wątków i wpisów na forum **sieci nauczycieli humanistów**.

W kolejnym miesiącu praca sieci skupiała się wokół realizacji działań zaplanowanych w Rocznym Planie Pracy w celu wymiany doświadczeń i inspiracji na forum. Nauczyciele poszukiwali w internecie inspiracji do rozmowy na temat pracy zespołowej i wspólnie tworzyli netografię czyli zbiór linków do zasobów internetowych związanych z pracą zespołową. Wiele z wyszukanych materiałów było przez różnych uczestników omawianych i rekomendowanych innym nauczycielom. Niektóre z zagadnień zostały na forum umieszczone jako oddzielny, nowy wątek do dyskusji. Nauczyciele zostali też zapoznani z planem szkolenia finansowanego ze środków poradni z ekspertem zewnętrznym i dyskutowali na forum na temat oczekiwań wobec eksperta oraz tematu szkolenia: Efektywna współpraca nauczycieli. Dyskusja ta przebiegała spójnie z analizowanymi materiałami w netografii. Warto wymienić takie wyszukane opracowania, jak: „Działanie zespołowe nauczycieli i kształtowanie kompetencji uczniów w działaniu zespołowym” Stefana Wlazło czy „Aspekty praktycznego wykorzystania czynników wpływających na motywację wewnętrzną w pracy zespołowej nauczycieli” Izabeli Kazimierskiej.

Pierwsze spotkanie z ekspertem odbyło się w styczniu i dotyczyło efektywnej współpracy nauczycieli. Spotkanie zostało pozytywnie ocenione przez uczestników zarówno pod względem merytorycznym jak i organizacyjnym. Uczestnicy wyrazili na forum chęć pogłębienia niektórych zagadnień, a szczególnie techniki Domniemania Pozytywnej Intencji. Platforma szkoleniowa okazała się dobrym narzędziem do dzielenia się swoim doświadczeniem, o czym świadczą utworzone przez nauczycieli kolejne wątki, np.: „Ciekawa lekcja”, „Praca z uczniami metodą projektu”, „Poprawność językowa”, „Ciekawe scenariusze lekcji języka polskiego w gimnazjum”.

TRZYNAŚCIE PRZYKAZAŃ SKUTECZNEGO MOTYWOWANIA UCZNIA

1. Pamiętaj, że sukces ucznia jest też zawsze Twoim sukcesem.
2. Aktywnie włączaj uczniów w proces uczenia się.
3. Wskaż uczniowi sens i cel jego pracy.
4. Pamiętaj, że ludzie z natury posiadają zdolność uczenia się.
5. Traktuj swojego ucznia podmiotowo – szanuj jego godność, zobacz w nim drugiego człowieka.
6. Zapewnij swoim uczniom poczucie bezpieczeństwa.
7. Ucz przez doświadczenie. Ucz umiejętności.
8. Nie zapominaj, że w procesie uczenia się ważny jest nie tylko intelekt, ale też emocje.
9. Nie stosuj metod, które straszyły Cię w dzieciństwie.
10. Pozwól każdemu uczniowi odnieść sukces na miarę jego możliwości.
11. Wzmacniaj pożądane zachowania. Czasami bądź adwokatem swoich uczniów.
12. Pozwól uczniom na samoocenę.
13. W procesie uczenia się zwróć uwagę na informację zwrotną.

Oprócz kolejnych szkoleń z ekspertem, nauczycieli rozpoczęli pracę w kilku grupach roboczych nad zespołowym zaplanowaniem i opracowaniem dowolnego przedsięwzięcia szkolnego lub międzyszkolnego. W efekcie tych działań, zrodziły się bardzo ciekawe projekty, którym warto w tym miejscu poświęcić więcej słów. I tak, grupa złożona głównie z polonistów i historyków, zaplanowała wycieczkę edukacyjną pod nazwą: „Cudze chwalicie- swego nie znacie”. Wśród celów tego projektu znajdujemy: rozwój uzdolnień i umiejętności z przedmiotów humanistycznych i plastycznych, rozwijanie zainteresowań uczniów, kształcenie umiejętności rozpoznawania stylów architektonicznych, kształcenie umiejętności redagowania sprawozdania. Plan projektu obejmuje natomiast takie działania, jak: zebranie grupy zainteresowanych uczniów i wyjazd do Głogowa, a w części historycznej: zwiedzanie miasta (Stare Miasto, Zamek, Pomnik Dzieci Głogowskich) oraz wypełnianie przez uczniów kart pracy, następnie plener malarski (do wyboru: nad Odrą, przy Zamku, na Starym Mieście). Zadaniem uczniów po powrocie z wycieczki będzie napisanie sprawozdania z wyjazdu, natomiast prace plastyczne zostaną zaprezentowane na specjalnie zorganizowanej wystawie. Uczniowie będą mogli uzyskać oceny z historii, j. polskiego i plastyki.

Innym efektem pracy sieci nauczycieli humanistów jest projekt o nazwie: „Rok Oskara Kolberga”. Ten interdyscyplinarny projekt jest w trakcie opracowania przez grupę roboczą złożoną z nauczycieli języka polskiego i obejmuje takie działania, jak: wystawę związaną z postacią Oskara Kolberga i folklorem, lekcje biblioteczne (np. poszukiwanie i prezentowanie materiałów on-line - pieśni, tańce, bajki itp.), lekcje przedmiotowe związane z postacią Kolberga z muzyki, plastyki, j. polskiego, techniki. Uczniowie mogą wykonać projekt haftu regionalnego, redagować wywiad z Kolbergiem, pisać list do Kolberga czy tworzyć słownik. W ramach projektu zostaną zorganizowane konkursy szkolne i międzyszkolne oraz zajęcia otwarte z rodzicami (np. na poziomie przedszkola i klas I-III).

Równie ciekawym przedsięwzięciem szkolnym zaplanowanym przez nauczycieli języków obcych jest projekt zatytułowany : „Dni Europy”. Ten projekt z kolei ma służyć promocji danej szkoły w środowisku lokalnym, a obejmuje takie działania, jak: uroczysty apel poświęcony Europie, prezentacje krajów UE przedstawiane przez uczniów oraz szkolny konkurs wiedzy o państwach UE. Uczniowie będą mogli również udać się na wycieczkę do Paryża lub Londynu. Nauczyciele z tej grupy roboczej pracują obecnie nad scenariuszem apelu oraz przykładowymi arkuszami konkursowymi.

Podsumowując, nie trudno zauważyć, że wiele się dzieje w sieci współpracy i samokształcenia nauczycieli humanistów. Pozostaje tylko wyrazić nadzieję, że w nawale szkolnych, codziennych obowiązków wystarczy wszystkim uczestnikom tej sieci zapału i wytrwałości w realizacji jakże ciekawych projektów.

*Zebrał i opracował Wiesław Ksenycz
Koordynator sieci*

*Opracowanie w związku z wdrażaniem nabytych umiejętności
po szkoleniach w ramach Projektu „Nowa jakość systemu
doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim”*

*Marta Michalik-Nyklewicz
Monika Hałubek*

Mózg w szkole

„Uczniowie nie są głupi, nauczyciele nie są leniwi, a nasze szkoły nie są do niczego. Ale coś jest nie tak....” Słowa profesora Manfreda Spitzera, cenionego badacza mózgu nie odnoszą się tylko do szkoły niemieckiej. Mimo, że w badaniach PISA polscy uczniowie wypadają coraz lepiej, nauczyciele biorą udział w coraz większej ilości szkoleń dotyczących motywowania, aktywnych metod nauczania to jednak „coś jest nie tak” skoro EWD w wielu polskich szkołach jest ujemne i coraz więcej uczniów według profesora Janusza Czapińskiego nie lubi szkoły (Diagnoza Szkolna 2009 ”Przemoc i inne problemy w polskiej szkole”). Dlaczego tak jest?

Na to pytanie w pewnym sensie otrzymałam odpowiedź w lutym 2014 na konferencji prowadzonej przez doktor Marzenę Żylińską „Jak mózg uczy się języków”. Konferencja bardzo mnie zainteresowała z dwóch powodów. Przeczytałam książkę Manfreda Spitzera „Jak uczy się mózg” oraz skończyłam (jako pierwszy nauczyciel w Polsce) kurs „4Mat Teaching Method”(*) prowadzony przez doktor Bernice McCarthy i na zajęciach od września testuję czy zmiana sposobu nauczania na taki, który uwzględnia naturalny sposób uczenia się w istotny sposób wpłynie na podniesienie poziomu wiedzy i umiejętności uczniów. Udział w konferencji utwierdził mnie w tym, że wiedza o fizjologii procesów zachodzących w mózgu, pamięci i jej roli w zapamiętywaniu i odtwarzaniu informacji jest nie mniej istotna dla nauczyciela niż wiedza na temat zagadnienia z którym ma zamiar zapoznać ucznia. Leslie Hart w swojej książce „Human Brain and Human Learning” (1983) porównuje nauczanie bez świadomości jak działa mózg do projektowania rękawiczki bez wiedzy jak wygląda ręka. Według Żylińskiej problemem szkół (na całym świecie) jest to, że nauka w nich zorganizowana jest w sposób, który utrudnia mózgowi uczenie się. Dzieje się tak dlatego, że wielu nauczycieli nie zna swojego miejsca pracy, którym według Spitzera jest mózg ucznia. A nie znając swojego miejsca pracy nie możemy być skuteczni. Zanim prowadząca zaczęła zapoznawać uczestników konferencji z informacjami na temat działania mózgu postawiła szereg pytań:

- Co to jest hipokamp?
- Czy można kogoś zmotywować do nauki?
- Czy i jak powinniśmy uczniom ułatwiać uczenie się?
- Czy można ucznia wyposażać w umiejętności i wiedzę?
- Od czego zależy efektywność nauczania?

Spore poruszenie i zdziwienie wśród wielu nauczycieli wywołała informacja, że według badaczy mózgu nikogo nie można i nie trzeba motywować do nauki gdyż mózg, jeśli tylko mu się nie przeszkadza i stworzy odpowiednie do tego warunki uczy się sam i to z dużą chęcią. Niestety system nauki szkolnej nie tylko utrudnia mózgom pracę ale również bardzo źle wpływa na motywację. To, że dzieci przed pójściem do szkoły uczą się bardzo szybko i bardzo chętnie, a krótko po rozpoczęciu nauki w sformalizowany sposób tracą tę wewnętrzną motywację jest winą systemu, który nie wykorzystuje naturalnych zdolności mózgu do uczenia się. Co więc wynika z badań nad mózgiem? Co musimy wiedzieć aby uczyć skuteczniej?

Po pierwsze: **mózg w procesie uczenia się jest aktywny**. Niby wszyscy wiedzą, że nie ma drogi na skróty, żadnego lejka norymberskiego. Jednakże nadal dominującą formą nauczania w szkołach jest model, w którym to nauczyciel a nie uczeń jest aktywny. Tymczasem żeby się czegoś nauczyć to uczeń, a nie nauczyciel musi wykonać pracę nad materiałem. Uczniowie na każdej lekcji są zasypywani przez nauczycieli ogromną ilością nowych informacji. Najczęściej nie mają czasu na ich przetworzenie. A bez tego nie ma mowy o zapamiętaniu i nauczeniu się nowych rzeczy. Umożliwienie uczniom przetwarzania

informacji jest kluczowe w procesie uczenia się. Niestety we współczesnej szkole coraz bardziej próbujemy ułatwić uczniom uczenie się. Mamy zeszyty ćwiczeń, w których dominują zadania odtwórcze typu połącz, podpisz obrazki, uzupełnij, podkreśl, wstaw w odpowiedniej formie. Im mniej zadań typu „pokoloruj drwa!”(**) tym lepiej. Inne sposoby pozornego ułatwiania to przekazywanie informacji w formie wykładów, dyktowanie uczniom notatek zamiast pozwolenia na ich samodzielne opracowanie. Robiąc wiele rzeczy za ucznia niczego mu nie ułatwiamy. W dodatku uczymy go bezradności. Jeśli naprawdę chcemy pomóc uczniom w nauce, nie możemy niczego robić za nich. Musimy jedynie pozwolić im na samodzielne eksperymentowanie, szukanie rozwiązań i odpowiedzi, gdyż mózg uczy się poprzez przetwarzanie danych, a nie ich reprodukcję. Jeśli chcemy by nasi uczniowie uczyli się myśleć, pozwólmy im zadawać pytania (nawet te nie związane z materiałem i podstawą, którą właśnie przerabiamy). Zadawanie pytań jest oznaką ciekawości i zainteresowania. Każdy człowiek, który chce się czegoś nauczyć zadaje pytania. Paradoksalnie, w szkole tą osobą jest najczęściej nauczyciel, który pyta głównie po to aby sprawdzić stopień pamięciowego opanowania materiału przez ucznia.

Po drugie, **mózg uczy się tylko tego co nowe, ciekawe i przydatne**. Jeśli mamy nauczyć się czegoś nowego bierze w tym udział hipokamp (mały, tymczasowy „magazyn”, do którego trafiają informacje), zwany również wykrywaczem nowości. Hipokamp zajmie się informacją tylko wtedy gdy uzna ją za nową dla siebie. Należy pamiętać, że mózg ucznia uczy się tego co nowe i przydatne **dla niego** a nie nauczyciela, autora podstawy programowej czy podręcznika. Żylińska wyjaśnia też, że decyzja co do nowości i przydatności nowego materiału nie jest świadomie podejmowana przez samego ucznia ale podświadomie przez jego mózg. Jaki wniosek wynika z tego dla nauczyciela? Zaczynając lekcję musimy zastanowić się jak przekonać mózg ucznia, że to co mamy do przekazania jest dla niego istotne. I przede wszystkim sprawdzić czy materiał rzeczywiście jest dla ucznia nowy. Inaczej tylko niepotrzebnie tracimy czas. Szkoła, według autorki „Neurodydaktyki”, razem ze swoją podstawą programową traktuje wszystkich uczniów tak samo, zakładając, że wszyscy w tym samym czasie mają uczyć się określonych umiejętności. A przecież uczniowie przychodzą do szkoły z zupełnie innymi doświadczeniami. Spora grupa dzieci zaczynająca edukację potrafi już czytać czy liczyć. A podstawa programowa zakłada, że te umiejętności dziecko będzie nabywać dopiero w szkole. Zawsze należy odnieść się do doświadczeń uczniów zanim zmarnujemy czas na uczenie ich czegoś co już wiedzą.

Po trzecie: według Spitzera **mózg to „maszyna do wyłapywania reguł”**. Nie chodzi tu jednak o podawanie uczniom zasad do wkucia na pamięć ale podanie im jak największej ilości dobrych przykładów do analizy. Mózgi naszych uczniów analizując i przetwarzając dane nie tylko same odnajdą tę zasadę ale co ważniejsze zapamiętają ją i będą potrafiły w przyszłości wykorzystać.

Po czwarte: **mózg uczy się poprzez interakcję z innymi**, zatem w szkołach zamiast indywidualnie, uczniowie jak najczęściej powinni pracować w grupach lub w parach. Ciekawym sposobem na zorganizowanie wspólnej nauki uczniów jest **jigsaw** (***)

Przykład zastosowania na lekcji języka angielskiego, której celem było zapoznanie uczniów z biografią Henryka VIII.

Krok 1: Przygotuj karty pracy dla grup ekspertów.

Krok 2: Zapoznaj uczniów z tematem i celem lekcji. Sprawdź co uczniowie wiedzą na temat Henryka VIII.

Krok 3: Podziel uczniów na grupy główne (A,B,C,D,) liczące po 4 osób (w każdej grupie powinny być osoby różniące się poziomem zaawansowania językowego i możliwościami intelektualnymi).

Krok 4. Poinformuj uczniów, że ich zadaniem na koniec lekcji będzie wykonanie zadania (test, quiz). Grupa, która wykona je najlepiej wygrywa nagrodę. Wykonanie zadania będzie zależało od pracy KAŻDEGO ucznia.

Krok 5. Uczniowie w każdej grupie odliczają do 4.

Krok 6. Poszczególni uczniowie z każdej grupy głównej tworzą grupy ekspertów. Każda grupa ekspercka otrzymuje od nauczyciela kartę pracy wraz z pytaniami, na które musi znaleźć odpowiedź po przeczytaniu tekstu.

Grupa jedynek – Dzieciństwo Henryka VIII

Grupa dwójek – Życie prywatne. Rodzina.

Grupa trójek – Wielka królewska sprawa. Przewrót religijny.

Grupa czwórek - Henryk VIII w kulturze (literatura, film, opera)

Krok 7. Uczniowie w grupach eksperckich wspólnie szukają odpowiedzi na pytania, robią potrzebne notatki i zastanawiają się w jaki sposób przekażą kolegom z grup głównych zdobyte informacje .

Krok 8. Uczniowie wracają do swoich grup głównych (ABCD) i przekazują czego się dowiedzieli. Wspólnie przygotowują notatkę (np. w formie mapy myśli).

Krok 9. Nauczyciel każdej grupie rozdaje test sprawdzający wiedzę na temat Henryka VIII (test jest zbiorem pytań na które miały odpowiedzieć poszczególne grupy ekspertów).

Po piąte: w procesie uczenia się ogromną rolę w zapamiętywaniu informacji odgrywają emocje. Pamiętamy wydarzenia, które były: śmieszne, przerażające, poruszające, znaczące dla nas. Większość ludzi potrafi z detalami przywołać z pamięci ważne wydarzenia z życia osobistego (dzień ślubu, narodziny dziecka) czy politycznego (atak na WTC w USA, katastrofę smoleńską) gdyż łączą się one z silnymi emocjami. Jeśli chcemy aby uczniowie pamiętali informacje, muszą nieść one ładunek emocjonalny. Oto dwie ważne rady dla nauczycieli, którzy chcą nauczać efektywnie:

» **Wzbudzaj pozytywne emocje i dbaj o dobrą atmosferę podczas zajęć.**

Jak wyjaśnia Manfred Spitzer „strach, obawa i stres mogą wprawdzie wywołać krótkotrwałą poprawę zapamiętywania nowych treści, ale długofalowo prowadzą jednak do negatywnych skutków przewlekłego stresu: powolnego zatruwania mózgu neuroprzekaznikiem - glutaminianem, zwiększonego zapotrzebowania na energię (a przez to przybierania na wadze) przy jednoczesnym zmniejszeniu dostępności energii dla neuronów (trudno wtedy myśleć i kojarzyć fakty), wreszcie obumierania komórek w mózgu” (Spitzer:2011).

» **Odnos się do emocji, pozwól uczniom „wczuć się” w temat poprzez:**

a) odgrywanie ról, dramę

b) zadanie pytań koncentrujących się na emocjach i uczuciach:

Jak czułbyś się gdybyś znalazł się na miejscu Antygony?

Co czuł bohater w tej scenie?

Co byś zrobił na miejscu Hitlera....

Jak czułbyś się gdybyś żył w czasach.....

To, że wielu uczniów uznaje lekcje za mało interesujące jest nie tylko winą nauczyciela. Żylińska zwraca uwagę na nudne podręczniki, pisane przez ludzi, którzy niewiele wiedzą o sposobach w jaki czy się mózg.

Po szóste: mózg czy się wykorzystując obie swoje półkule. Niestety, współczesna szkoła adresowana jest głównie do uczniów o zdolnościach językowych i matematyczno – logicznych. Dzieci, u których dominuje prawa półkula skazane są na niepowodzenia szkolne. Według McCarthy zadaniem nauczyciela jest uwzględnienie w nauczaniu strategii, metod i technik, które sprawdzą się u wszystkich uczniów i będą łączyły mocne strony obu półkul. Przede wszystkim nauczyciele powinni pamiętać, że dominująca u nich półkula ma ogromny wpływ na ich sposób nauczania i ich łatwiejsze dotarcie do uczniów o tych samych preferencjach. Nauczyciele o dominującej lewej półkuli lubią prowadzić wykłady, angażować uczniów w samodzielne rozwiązywanie problemów, czytanie, pisanie, robienie notatek, preferują porządek i spokój w klasie. Jeśli chcą dotrzeć do uczniów „prawopółkulowych” muszą podjąć wysiłek i włączyć w proces lekcyjny muzykę, obraz, ruch, odgrywanie ról, prace grupowe, zapewnić zadania, które bazują na intuicji, pamiętać, że w przekazywaniu informacji oprócz słów równie ważne są mimika, gesty, język ciała. Przede wszystkim muszą pamiętać, że uczniowie prawopółkulowi wiedzą znacznie więcej niż są w stanie wyrazić słowami.

Nauka jest utożsamiana głównie ze szkołą i oderwana od rzeczywistości a przecież mózg czy się cały czas. Jest jak „niesamowicie efektywny odkurzacz, wciągający wszelkie otaczające nas informacje; nie potrafi inaczej, jak tylko odbierać wszystko co ważne i przetwarzać w najbardziej efektywny sposób” (Spitzer: 2011). Na lekcjach w niewielkim stopniu odnosimy się do tego co się dzieje na świecie tu i teraz (wystarczy poczytać czy posłuchać wiadomości i odnieść się do nich na lekcjach) z obawy, że nie zrealizujemy podstawy programowej. Efektywne nauczanie i uczenie się nie może być oderwane od rzeczywistości.

Na koniec kilka propozycji zadań zgodnych ze sposobem w jaki mózg lubi się uczyć oraz wymuszających głębokie przetwarzanie informacji. Większość z nich ze względu na to, że jestem anglistką dotyczy tego przedmiotu.

Gramatyka

Zamiast zadań z zeszytów ćwiczeń polegających na wpisaniu czasownika w odpowiedniej formie:

Past Simple (czas przeszły).

Zadanie 1.

Oglądnij wiadomości. Napisz 10 zdań w czasie przeszłym na temat tego co wydarzyło się w kraju i na świecie.

Zadanie 2 (pary, małe grupy)

Napisz opowiadanie w czasie przeszłym „Our amazing weekend with a famous person”. Zadaniem uczniów (klasa pierwsza) było napisanie 10 zdań na temat weekendu ze sławną osobą. Odmianą tego zadania dla klas trzecich gimnazjum było napisanie opowiadania z uwzględnieniem kilku czasów przeszłych (Past Simple, Continuous, Past Perfect) oraz obowiązkowo czasowników (gryźć, łąpać, karmić, znajdować, gubić, strzelać, kraść, wygrywać).

Present Continuous / słownictwo (ubrania, kolory, wzory) – pokaz mody. Uczniowie w grupach przedstawiają przygotowane przez siebie kolekcje.

Present Perfect / czasowniki nieregularne.

Zamiast uczyć się listy słówek na pamięć, zadaniem uczniów jest napisanie „wiersza” na temat doświadczeń ze swojego życia. Oczywiście słowo „wiersz” jest tutaj umowne. Chodzi o napisanie zdań z wykorzystaniem czasowników zaczynających się na każdą literę alfabetu. Im zabawniejsze i bardziej nieprawdopodobne zdania tym lepiej.

So far I have:

Awoken in New York city

Been to the jungle

Caught an alligator

D....

E....

Powtórki materiału.

Zamiast rozwiązywania typowych zadań z książki uczniowie (samodzielnie lub w parach) przygotowują zadania dla kolegów korzystając z aplikacji <https://learningapps.org/>. Jest to ciekawe narzędzie pozwalające w interaktywny sposób przygotować zadania w formie różnorodnych gier. Ulubioną grą moich uczniów są milionerzy.

Notatki - umiejętność notowania jest kluczowym elementem w procesie uczenia się. Często bardzo dla uczniów trudnym. Należy stopniowo angażować uczniów w samodzielne robienie notatek. Dobrze sprawdzą się tutaj:

- **K-W-L** - to akronim od **Know – Want to Know – Learn (Wiem – Chcę wiedzieć – Dowiedziałem się)**. KWL pozwala uczniom oszacować co już wiedzą, zachęcić ich do przemyślenia czego muszą jeszcze się dowiedzieć oraz poszukać potrzebnych informacji w celu skonfrontowania ich wiedzy z rzeczywistością.

Końcowym efektem lekcji jest wypełniona tabela.

K	W	L
Uczniowie samodzielnie, w parach lub grupowo zapisują co już wiedzą na dany temat. Nauczyciel nie weryfikuje na tym etapie poprawności odpowiedzi.	Uczniowie ustalają czego chcieliby się dowiedzieć na dany temat. Zapisują pytania.	W trakcie lekcji (czytając tekst (podręcznik, artykuł, Internet), oglądając film, słuchając płyty lub wykładu etc uczniowie zapisują to czego się nauczyli. Sprawdzają czy udało im się znaleźć odpowiedzi na wszystkie postawione pytania (jeśli nie, to mogą to zrobić w ramach pracy domowej).

Przykład z lekcji języka angielskiego (Pałac Buckingham).

Wiem	Chcę wiedzieć	Dowiedziałem się
1. Jest w Londynie. 2. Siedziba królowej. 3. Odbywa się przed nim zmiana warty.	1. Ile ma pokoi? 2. Ile osób w nim mieszka / pracuje? 3. Czy mogą go zwiedzać turyści? 4. Jaki jest duży? 5. Kiedy odbywa się zmiana warty? 6. Kiedy go zbudowano? 7. Kto pierwszy w nim zamieszkał?	

RAFT - Kreatywne pisanie. Nazwa strategii pochodzi od pierwszych liter: role (rola nadawcy), audience (odbiorca), format (forma), topic (temat). Jej celem jest napisanie przez uczniów tekstu w celu zapamiętania i przetworzenia informacji w wybranej formie (list, e-mail, piosenka, plakat, pamiętnik, blog, ogłoszenie, artykuł, wiersz). Stosując tę strategię nauczyciel zachęca uczniów do kreatywności, spojrzenia na temat z różnych perspektyw i punktów widzenia, organizowania własnych myśli ale przede wszystkim pomaga im w nauce materiału w ciekawy sposób. Aby to zrobić uczniowie muszą odpowiedzieć sobie na następujące pytania:

1. Kim lub czym jestem? Dziennikarz, naukowiec, polityk?
2. Do kogo piszę? Kto jest moim odbiorcą?
3. Jakiej formy użyję? List, wiersz, piosenka, pamiętnik?
4. Jaki mam cel? Co jest głównym tematem mojej wypowiedzi?

Przykład zastosowania na lekcji języka angielskiego prezentuje tabela poniżej.

ROLE (nadawca)	AUDIENCE (odbiorca)	FORMAT (forma)	TOPIC (temat)
Dziennikarz – podróżnik	Potencjalny turysta	Blog	Atrakcje Londynu

Podsumowując: najważniejsze przyczyny dla których dzisiejsza szkoła jest nieefektywna i nie spełnia oczekiwań:

- Zabija motywację: sadza w ławkach, każe słuchać, nie zadawać pytań, nie pozwala na uczenie się na błędach.
- Przeładowane programy i nudne podręczniki wykorzystywane na lekcjach.
- Pozornie ułatwia uczenie się (testy, zeszyty ćwiczeń typu „pokoloruj drwala”, metody podające, aktywny nauczyciel a nie uczeń)
- Wszechobecna testomania, która jest zabójstwem dla kreatywności i motywacji.
- Biurokratyzacja (rozkłady materiału, plany pracy, konspekty lekcji) utrudnia połączenie nauki w szkole z tym co się dzieje w świecie rzeczywistym (informacje na temat ważnych wydarzeń, odkryć z różnych dziedzin wiedzy powinno omawiać się na zajęciach lekcyjnych). Efektywne uczenie nie może być oderwane od rzeczywistości.
- Brak czasu na przetwarzanie wiedzy. Stąd dominacja metod podających a nie pracy w grupie.
- Rozlicza nauczycieli i dyrektorów tylko za wyniki. To czy uczeń lubi szkołę jest mniej istotne.

Żylińska zasugerowała więc, że szkołę powinno stworzyć się od nowa, zaproponować programy i materiały, które będą zgodne z naturalnym sposobem uczenia się mózgu.

(*) 4Mat Teaching Method”

4 MAT jest ośmioetapowym modelem lekcji, który został stworzony przez dr Bernice McCarthy aby pomóc nauczycielom planować i prowadzić lekcje uwzględniając różnice w sposobie uczenia się ludzi, wynikające z dominacji jednej z półkul mózgowych w procesie odbierania i przetwarzania informacji. 4 MAT powstał w wyniku badań dotyczących takich dziedzin jak edukacja, psychologia oraz neurologia oraz w oparciu o teorie Davida Kolba (1981, 1984, 1985), Carla Junga (1923), Johna Deweya (1958) oraz Josepha Bogen (1965, 1975). Jest narzędziem, które zaspokoi potrzeby każdego ucznia pozwalając mu nie tylko uczyć się zgodnie z dominującym stylem uczenia się ale również wspierając te słabsze. Model lekcji, który wymyśliła McCarthy odzwierciedla konstruktywistyczne podejście do nauczania i uczenia się:

a) akcentując zaangażowanie ucznia i jego aktywna rolę w samodzielnym konstruowaniu wiedzy w oparciu o interakcję ze środowiskiem (uczniowie uczą się najefektywniej poprzez działanie z innymi oraz gdy widzą możliwość zastosowania i zaadoptowania zdobytej wiedzy do swoich potrzeb w życiu codziennym

b) podkreślając większą wartość samego procesu uczenia się (refleksję, interpretację, wnioskowanie, badanie, rozwiązywanie problemów etc.) od końcowego efektu (wiedzy i osiągnięć ucznia).

c) przyswojenie i zapamiętanie materiału (szczególnie we wczesnym wieku szkolnym) jest zależne przede wszystkim od tego, jak nauczyciel ten materiał zaprezentuje i utrwali. Nauczyciel ma więc ogromny wpływ na osiągnięcie sukcesu przez ucznia

(**) **Zadanie typu „pokoloruj drwala”**(źródło: <http://osswiata.pl/kasprzak/2013/04/19/kolorowanie-drwala-za-kase-z-batorego/>).

1950r.

Drwal sprzedał drewno za 100 zł. Wycięcie drzewa na to drewno kosztowało go 4/5 tej kwoty. Ile zarobił drwal?

1980r.

Drwal sprzedał drewno za 100 zł. Wycięcie drzewa na to drewno kosztowało go 4/5 tej kwoty - czyli 80 zł. Ile zarobił drwal?

2000r.

Drwal sprzedał drewno za 100 zł. Wycięcie drzewa na to drewno kosztowało go 4/5 tej kwoty, czyli 80 zł. Drwal zarobił 20 zł. Zakreśl liczbę 20.

2010r. (tylko dla zainteresowanych)

Drwal sprzedał drewno za 100 zł. W tym celu musiał wyciąć kilka starych drzew. Podzielcie się na grupy i odegrajcie krótkie przedstawienie, w którym postarajcie się przedstawić, jak w tej sytuacji czuły się biedne zwierzątka leśne i rośliny. Przekonajcie widza, jak bardzo niekorzystne dla środowiska jest wycinanie starych drzew.

2013r.

Drwal sprzedał drewno za 100 zł. Pokoloruj drwala.

(***) **JIGSAW**: strategia pozwalająca wykorzystać hasło “niech każdy kogoś uczy”, ucząca uczniów przejmowania odpowiedzialności za proces uczenia się oraz ucząca ich odpowiedzialności (wykonanie zadania zależy od każdego poszczególnego ucznia). Może być używana gdy uczniowie czytają tekst źródłowy, szukają informacji w Internecie, oglądają film, słuchają prezentacji, przeprowadzają eksperymenty etc.

Bibliografia / źródła:

Spitzer, M. (2011). Jak uczy się mózg. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

McCarthy, B., McCarthy, D.(2006). Teaching around the 4Mat Cycle.Wauconda, IL: About Learning.

Blog „Neurodydaktyka czyli neurony w szkolnej ławce”.

<http://www.aboutlearning.com/>

Konferencja „Jak mózg uczy się języków” (7.02.2014 Wrocław) – dr Marzena Żylińska

Opracowanie

Agnieszka Kielar

Sprawozdanie z obchodów „DBI 2014” w Szkole Podstawowej nr 1 w Polkowicach.

W tym roku szkolnym nasza placówka, pod kierunkiem pana Mariusza Bobeły oraz pani Edyty Prokopowicz przystąpiła do obchodów „Dni Bezpiecznego Internetu”, które trwały na przełomie marca i kwietnia 2014 r.

Tegorocznym hasłem przewodnim obchodów było „Razem tworzymy lepszy Internet”, co miało zwrócić uwagę internautów na pozytywne aspekty korzystania z sieci i ich udział w tworzeniu wirtualnego świata. Tegoroczne działania w naszej szkole obejmowały szeroko zakrojoną edukację w zakresie

bezpieczeństwa dzieci w Internecie, zagrożeń z nim związanych oraz sposobów przeciwdziałania jego negatywnym skutkom.

Z tego też powodu powstała wspólna nowatorska inicjatywa uczniów kl. IV – V oraz członków koła komputerowego kl. VI „Cybermycha – grafika i animacja komputerowa” pod kierunkiem nauczycieli informatyki Mariusza Bobeły i Edyty Prokopowicz, polegająca na stworzeniu przez uczniów i dla uczniów „Poradnika młodego internauty”. Projekt składa się z pięciu filmowych odcinków za pośrednictwem, których wybrani uczniowie, prezenterzy przedstawiają widzom w przygotowanym studiu Bezpiecznego Internetu najistotniejsze wiadomości z zakresu bezpieczeństwa w sieci. Gotowe materiały zostały udostępnione na szkolnej witrynie www.sp1.polkowice.pl oraz na utworzonym do tego celu blogu <http://komputerowyzakotek.blogspot.com/>.

Pierwszy odcinek poradnika nosi tytuł: „[Internet oknem na świat](#)”. Przedstawiona w nim zostaje historia powstania światowej sieci internetowej oraz jej znaczenie dla rozwoju informacji i komunikacji - poczynwszy od pojawienia się pierwszych komputerów poprzez próby ich łączenia w celu wymiany informacji aż po pojawienie się współczesnej strony internetowej i programu do jej odczytywania czyli przeglądarki internetowej.

Drugi odcinek poradnika nosi tytuł : „[Nigdy nie wiesz, kto jest po drugiej stronie klawiatury](#).” Zaprezentowane w nim jest szereg zagrożeń czyhających na młodego nieświadomego użytkownika Internetu. Prowadzący odcinek wskazuje na ogromne zagrożenia płynące z nawiązywania znajomości przez Internet oraz przedstawia zasady dzięki którym można się przed nimi ochronić.

Trzeci odcinek poradnika nosi tytuł : „[Nie wszystko złoto, co się świeci](#).” Poruszane są tu kwestie związane ze zbyt dużym zaufaniem a wręcz naiwnością jaką kierują się młodzi użytkownicy sieci w trakcie korzystania z usług internetowych oraz zakupów tzw. „online”. Można też zobaczyć i usłyszeć jakie mogą być następstwa bezmyślnego klikania .

Czwarty odcinek poradnika nosi tytuł: „[Netykieta , czyli bądź kulturalny w sieci](#)”. Dowiemy się tutaj jak doszło do powstania netykiety i dlaczego od poznania jej zasad tak naprawdę powinniśmy rozpocząć naszą przygodę z Internetem. Przestrzeganie tych reguł w trakcie korzystania z sieci pokaże, że jesteśmy dobrze wychowani, a nie przestrzeganie ich przez innych użytkowników ostrzeże nas przed ich złymi zamiarami.

Piąty odcinek poradnika nosi tytuł: „[Wy jesteście najważniejsi i wasze zdrowie, komputer i internet to tylko narzędzie](#)”. Stanowi on podsumowanie omawianych treści związanych z bezpiecznym i pożytecznym srefowaniem po sieci. Musimy sobie wszyscy uświadomić że komputer i Internet to tylko narzędzia i to bardzo niebezpieczne dla naszego zdrowia jeżeli posługujemy się nimi w nieodpowiedni sposób poświęcając im zbyt dużo naszego czasu co z kolei może doprowadzić do siecioholizmu czyli uzależnienia od komputera i Internetu.

Projekt cieszył się dużym zainteresowaniem ze strony uczniów. Informacje o działaniach uczniów i nauczycieli zostały opisane w szkolnej gazecie „Sówka”, szkolnej stronie internetowej oraz przygotowanych przez uczniów gazetkach ściennych i plakatach na szkolnych korytarzach.

Opracowanie

Mariusz Bobeła – nauczyciel

Szkoły Podstawowej nr 1 w Polkowicach

INTERESUJĄCE PRZEDSIĘWZIĘCIA

LEKCJA OTWARTA

Dzieci z zerówki w Szkole Podstawowej im. Marii Konopnickiej w Buczynie zaprosiły do szkoły swoich rodziców na zajęcia otwarte pt. „Zielona żabka”, które odbyły się 11.04.2014r. Podczas tych zajęć rodzice obserwowali pracę i aktywność swoich dzieci.

Zerówkowicze spisali się na medal, gdyż dali z siebie wszystko. Po części dydaktycznej każde dziecko zaprosiło swojego rodzica do wykonania dekoracji wiosennej, przy czym wszyscy uczestnicy zajęć wykazali się swoją twórczością i zmysłem artystycznym.

Zajęcia otwarte przeprowadzone w grupie zerowej miały na celu zaprezentowanie umiejętności dzieci sześć- i siedmioletnich przygotowujących się do podjęcia nauki w klasie pierwszej w nadchodzącym roku szkolnym.

Zajęcia te były skierowane szczególnie w stronę rodziców dzieci stojących u progu rozpoczęcia nauki w klasie pierwszej, a także miały na celu dostarczenie informacji na temat grupy przyszłej wychowawczynie oraz dyrekcji szkoły. Zdobyte doświadczenia służyły analizie merytorycznej pomiędzy nauczycielkami biorącymi udział w szkoleniach w ramach projektu: „Nowa jakość systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim”.

Dorota Maksymczak

EKOLOGIA W NASZEJ SZKOLE

Idea kształtowania proekologicznej i prozdrowotnej postawy młodego pokolenia aktywnie upowszechniana jest w **Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Radwanicach**. Koordynatorem działalności ekologicznej w szkole jest p. **Gabriela Węgrzynek**. Jednak na rzecz ekologii działają wszyscy nauczyciele, pracownicy i uczniowie szkoły.

Jedną z wielu akcji, w której bierzemy udział od wielu lat, jest „**Sprzątanie Świata**”. W akcję tę systematycznie włączają się wszyscy nauczyciele i uczniowie. Wspólnie przemierzamy drogi Radwanic i sprzątamy teren naszej gminy. Dzięki takiemu działaniu zbiera się setki śmieci, które na pewno nie upiększają naszej miejscowości.

Obecnie duży nacisk kładziemy na kształtowanie nawyku segregacji odpadów.

Na terenie szkoły prowadzimy zbiórkę makulatury i nakrętek. Przystąpiliśmy także do ogólnopolskiego konkursu „**Zadbaj o środowisko razem z nami**”. Zbieramy zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz baterie czy akumulatory.

W listopadzie powstał projekt „**W zgodzie z naturą**”, który będzie realizowany do czerwca. Ma on na celu szerzenie wśród uczniów wiedzy o przyrodzie, rozwijanie wrażliwości na problemy środowiska przyrodniczego, kształcenie aktywnej postawy w działaniu na rzecz ochrony środowiska. W ramach powyższego projektu do tej pory udało się zrealizować następujące zadania:

- wykonano ekologiczne torby i opakowania na prezenty bożonarodzeniowe,

Pomysłem uczniów na ekologiczne torby i opakowania na prezenty bożonarodzeniowe nie było końca. Na wystawę wybrano najciekawsze z nich.

- 30 kwietnia uczniowie klas piątych w celu zapewnienia wszechstronnego, bezpośredniego kontaktu ze środowiskiem pojadą na wycieczkę przyrodniczą zwiedzić stację uzdatniania wody w Suchej Górnej, dowiedzą się również, jak funkcjonuje oczyszczalnia ścieków w Polkowicach, a także będą mogli zobaczyć, jak pracuje się na wysypisku śmieci w Trzebczu.
- obecnie uczestnicy koła ekologicznego przygotowują słuchowisko z okazji Dnia Ziemi.

Działania proekologiczne są bardzo bliskie uczniom klas I-VI z radwanickiej podstawówki. Niedawno przystąpili oni do nowego projektu, ale o tym poinformują później, po jego realizacji.

Gabriela Węgrzynek

„Sprzątanie Świata” to największa akcja ekologiczna w Polsce, podczas której uczniowie dbają o lokalne środowisko.

POMAGAMY INNYM W PUBLICZNYM PRZEDSZKOLU W RADWANICACH

W Publicznym Przedszkolu przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Radwanicach w ramach innowacji pedagogicznej „Promocji zdrowia w przedszkolu” przeprowadzono w roku szkolnym 2013/2014 dwie akcje charytatywne „Książka dla szpitala” oraz „Czysty aniołek”.

Promocja zdrowia w przedszkolu „Serce dla małych pacjentów”

Udział w akcji „KSIĄŻKA DLA SZPITALA” w publicznym przedszkolu przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Radwanicach

W roku szkolnym 2013/2014 w Publicznym Przedszkolu przy Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Radwanicach w miesiącu październiku i grudniu przeprowadzono akcję „Książka dla szpitala” objętą patronatem fundacji ABCXXI Cała polska czyta dzieciom Bliżej Przedszkola. Jako koordynator akcji nawiązałam współpracę z panem dyrektorem Szpitala im. Jana Pawła II w Głogowie Ryszardem Brzozowskim i ordynatorem oddziału pediatrycznego Markiem Turkiewiczem.

Akcję „Książka dla szpitala” przeprowadzono w myśl idei:

*Dzieciństwo to czas radości, miłości, ale dla małych pacjentów
to czas nadziei na wyleczenie....*

- **Aby czytać** – potrzebne są książki...
- **Aby rysować** – trzeba mieć kredki, mazaki, farby...
- **Aby się bawić** – przydałyby się klocki, lalki, pluszaki...
- **Aby wspierać małych pacjentów** – wystarczy odrobina dobrej woli!

Akcję przeprowadzono również w ramach programu innowacji pedagogicznej „Promocja zdrowia w przedszkolu” dla dzieci z oddziału pediatrycznego Szpitala im. Jana Pawła II w Głogowie.

Rodzice wszystkich grup przedszkolnych wspierali akcję przynosząc zabawki, książki i przybory plastyczne. W grupie 5 latków przeprowadzono zajęcia w październiku zaczynające akcję według scenariusza „Serce dla małych pacjentów”. Plakat wykonany na zajęciach i udekorowany przez grupę Kubusie nawołujący do akcji „Książka dla szpitala” został powieszony w holu przedszkola.

Przez dwa miesiące dokonano zbiórki: książek dla dzieci – 68 sztuk (wierszy, baśni, opowiadań), kolorowanek - 15 sztuk, bloków - 23 sztuki, pędzelków - 12 sztuk, książek grafomotorycznych - 5 sztuk, kredek - 14 sztuk, puzzli - 3 sztuki, farb plakatowych - 5 sztuk, farb akwarelowych - 11 sztuk, maskotek - 9 sztuk i plasteliny – 7 sztuk.

Dziękuję za wsparcie pani Dyrektor Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w Radwanicach – Bogusławy Niemasz oraz za udział w akcji dzieciom i rodzicom grup przedszkolnych oraz nauczycielom:

- w grupie Smerfiki – wychowawcy pani Agnieszce Olchowskiej,
- w grupie Muchomorki – wychowawcy pani Małgorzacie Majewskiej,
- w grupie Pszczółki – wychowawcy pani Dorocie Głodowicz,
- w grupie Biedronki – wychowawcy pani Magdaleny Macherze,
- w grupie Kubusie – wychowawcy pani Iwony Derkacz,
- w grupie Kotki – wychowawcy pani Agnieszce Gąsiorowskiej,
- w grupie Krasnoludki – wychowawcy pani Natalii Horoszczak – Bethke.

Po dokonaniu zbiórki jako koordynator akcji zaniósłam dary dla małych pacjentów z oddziału pediatrycznego Szpitala im. Jana Pawła II z Głogowa w miesiącu grudniu. Bardzo serdecznie powitał mnie pan dyrektor Szpitala im. Jana Pawła II w Głogowie Ryszard Brzozowski i ordynator oddziału pediatrycznego Marek Turkiewicz. Na oddziale czekał na nas pan lekarz Waldemar Skibiszewski oraz pielęgniarka oddziałowa pani Anna Skórska.

Ile uśmiechu było na twarzach dzieci, które otwierały torbę z prezentami: książkami, maskotkami, przyborami plastycznymi oraz puzzlami.

Dziękujemy wszystkim za zaangażowanie się w akcję „Książka dla szpitala”. Szczególne wyrazy podziękowania przekazał pan dyrektor szpitala Ryszard Brzozowski dla pani Dyrektor Zespołu Szkolno – Przedszkolnego Bogusławy Niemasz oraz nauczycieli Publicznego Przedszkola w Radwanicach i rodziców.

Koordynator akcji – Iwona Derkacz

AKCJA „CZYSTY ANIOŁEK”

Honorowy patronat nad akcją objął Rzecznik Praw Dziecka - Marek Michalak. Akcję w szkole przeprowadziła pani Izabela Jokiel, a w przedszkolu pani Iwona Derkacz. Akcja została zainicjowana w myśl problemu ubogich rodzin, w których to domach brakuje podstawowych środków czystości tj. mydła czy szamponu. Dzieci nie mają szczoteczki do zębów ani pasty. Za ręczniki służą stare pocięte prześcieradła. Postanowiliśmy coś zrobić, aby pomóc tym dzieciom. Akcja ta miała na celu zbiórkę środków czystości dla dzieci z najuboższych rodzin i przekazanie ich do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radwanicach.

Zaangażowały się wszystkie grupy przedszkolne, ich wychowawcy oraz rodzice. Od dnia 25 lutego br. do 2 maja zbieraliśmy mydła, szampony, ręczniki, pasty i szczoteczki do zębów, żele do kąpieli, proszki itp. Ta akcja uświadomiła nam wszystkim, że warto pomagać innym, jeśli nagrodą dla nas jest uśmiech innych dzieci i ich dobro w domu.

Oto nasza mini-galeria:

Dziękujemy za zaangażowanie wszystkim paniom wychowawczyniom oraz rodzicom.

Opracowała Iwona Derkacz
koordynator akcji

II MIĘDZYPOWIATOWY KONKURS „BAJKI CZYTAMY I DOBRZE JE ZNAMY”

„Bajka różna ma imiona, różną nosi postać, lecz jest zawsze roztańczona, barwna i radosna. Gości w sercach wszystkich dzieci, łączy na uśmiech zmienia i słoneczkiem jasnym świeci w najskrytszych marzeniach.” Takimi słowami można rozpocząć sprawozdanie z konkursu bajkowego dla przedszkoli, który odbył się 23 maja 2014 roku w Publicznym Przedszkolu w Radwanicach. Konkurs ma na celu poznanie przez dzieci bajek, o których w dzisiejszych czasach tak często zapominamy. W tym roku postanowiliśmy zapoznać dzieci z czterema bajkami: „Brzydkie kaczątko”, „Śpiąca królewna”, „Królewna Śnieżka i siedmiu krasnoludków”, oraz „Nowe szaty cesarza”.

Konkurs rozpoczęliśmy od przemówienia Pani Dyrektor Bogusławy Niemasz, która przywitała dzieci zabawą „Witam Was”. po przemówieniach nastąpił kolorowy i barwny pochód, który miał na celu przedstawienie reprezentacji. Dzieci tańczyły do hymnu naszego konkursu „Witajcie w naszej bajce”. Po rozpoczęciu przeszliśmy do pierwszej konkurencji jaka było przedstawienie swoich prac- plakatów, które przedstawiały ilustrację z wyżej wymienionych bajek. Kolejny konkurs polegał na wylosowaniu z tajemniczej koperty haseł, które miały naprowadzić dzieci na konkretną bajkę. ulubioną konkurencją dzieci okazał się magiczny koszyk, który ukrywał przedmioty związane z bajkami. Każde konkursowe zadanie przeplatane było tańcem, który każda grupa miała przygotować w swoim przedszkolu. Ten magiczny taniec okazał się wielkim hitem. Nie spodziewaliśmy się tak pięknych tańców, które z pewnością podbiłyby serce nie jednego księcia. Kolejna konkurencja o nazwie „Kto złapie złotą rybkę?” – zmuszała uczestników do wielkiej precyzji oraz opanowania. Uczeń miał złapać na wędkę z haczykiem „coś” z wody. W magicznym jeziorze po którym pływało Brzydkie Kaczątko znajdowały się przedmioty w trzech kolorach. każdy kolor oznaczał konkretne zadanie: żółty rekwizyt- magiczna zgadywanka, czerwony rekwizyt zagadka cytatu, niebieski rekwizyt z magicznego pudełka. Po tym zadaniu nastąpił czas na „zadanie specjalne” dzieci miały przygotować szaszłyki na bal do księcia. Ponieważ nasze przedszkole dba o zdrowe odżywianie wychowanków owocowe szaszłyki, które dzieci przygotowały były jednocześnie pyszną przekąską i odpoczynkiem w konkursowych zmaganiach. Po tej pysznej przekąsce nastąpił czas na następne konkurencje – panie prowadzące konkurs – Dorota Głodowicz i Magdalena Machera czytały cytaty z bajek, a dzieci musiały odgadnąć, z jakiej bajki pochodzi ten cytat.

Na zakończenie konkursu wszystkie dzieci otrzymały wspaniałe nagrody takie jak puzzle i bajki dla każdego uczestnika a kolorowe zabawki oraz piękne książki dzieci zawiozły do swoich przedszkoli. Ponieważ jest to jeden z pierwszych konkursów w życiu naszych najmłodszych, żadna drużyna nie była pierwsza. Wszyscy zostali zwycięzcami. Jeszcze raz gratulujemy drużynie z Gaworzyca, Koźlic, Brzegu Głogowskiego, Buczyń, Radwanic i Publicznego Przedszkola nr 1 w Przemkowie.

Opracowała Dorota Głodowicz

MAM POMYSŁ

SCENARIUSZ „SERCE DLA MAŁYCH PACJENTÓW” PRZEPROWADZONY W RAMACH AKCJI „KSIĄŻKA DLA SZPITALA”

Miejsce: Publiczne Przedszkole przy Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Radwanicach

Prowadzący: Iwona Derkacz

Grupa: 5 latki – grupa Kubusie

Metody: aktywizujące: burza mózgu, gra dydaktyczna, drama; praktyczne; podające: pogadanka, pokaz; problemowe

Formy: indywidualna, zespołowa, zbiorowa

Pomoce: nagranie melodii „Zdrowe Kubusie na melodię Jagódki”, obrazki udzielania I pomocy, opowiadanie z programu Super Wiewiórki – Przyjaciółki Oli i Kuby „Na placu zabaw”, „Wypadek mamy”, zagadki słowne, szablon dużego serca, dziurkacze, bandaż, plastry, apteczka I pomocy, obrazki pojazdów uprzywilejowanych, kartki z numerami alarmowymi, serduszka, nagranie melodii do biegu, obręcze, plansza z kłownem, plansza z rodziną, plansza szpitala, ilustracja prezentu

Cele ogólne:

- wykształcenie nawyków bezpiecznej zabawy
- zapoznanie dzieci z następstwami nieostrożnej zabawy
- wykształcenie umiejętności udzielania pierwszej pomocy przy lekkich urazach
- uwrażliwienie na krzywdę innych
- zapoznanie z numerami alarmowymi
- rozwijanie postawy pomagania innym
- uświadomienie o akcji „Książka dla szpitala”

Cele operacyjne:

- dziecko zna numery alarmowe
- dziecko współpracuje w parach
- dziecko zna zasady bezpiecznej zabawy na placu zabaw
- dziecko poznaje akcję „Książka dla szpitala”

Przebieg:

I. Zabawa dydaktyczna „Do szpitala”

1. Wprowadzenie do tematu piosenką „Zdrowe Kubusie”, ilustracją szpitala i zagadką.

Nauczyciel zadaje dzieciom zagadki:

Co to za pan lub pani
w białym fartuszk
przychodzi do nas.
Kiedy nas coś boli
bada, recepty wypisuje
Czy wiesz, kto to taki? (lekarz)

Kiedy wypadek się zdarzy
To karetka pogotowia szybko się zjawi.
I zawiezie chorego na sygnale do(szpitala)

Śpiewanie piosenki: „Zdrowe Kubusie”

Jesteśmy Kubusie,
zdrowe Kubusie.
Myjemy zęby codziennie.
Lubimy owoce, lubimy warzywa.
Bo my chcemy być
naprawdę super zdrowe.

Ref.:

Bo kiedy jesteś zdrowy, jesteś zdrowy
do gry w piłkę jesteś wciąż gotowy.
Nie wiesz co to smutek,
co to nuda.
I wtedy na pewno
wszystko ci się uda.

2. Pogadanka i burza mózgu Co to znaczy być zdrowym?

Dzieci siedząc przed tablicą z obrazkiem szpitala wyjaśniają znaczenie wyrażenia: być zdrowym,

co to jest zdrowie, jak się czujemy, kiedy jesteśmy chorzy, co to jest szpital, jak się czujemy, kiedy jesteśmy zdrowi, co robić, żeby być zdrowym”.

3. Przedstawienie dwóch opowiadań z programu Super Wiewiórki – Przyjaciółki Oli i Kuby „Na placu zabaw” i „Wypadek mamy”

Słuchanie ilustrowanego opowiadania czytanego przez nauczyciela „Na placu zabaw”

— Posłuchajcie co przydarzyło się Asi — koleżance Oli. Prowadzący czyta opowiadanie

Koło domu Oli jest plac zabaw. Są tam huśtawki, drabinki, piaskownica i kolorowa karuzela. Ola bardzo lubi bawić się tam z kolegami. Pewnego dnia Ola pobiegła ze swoją koleżanką Asią na plac zabaw. Po drodze spotkała Kubę, który właśnie wyszedł z psem na spacer. Przez chwilę Ola kręciła się z Asią na karuzeli, później Asia poszła bujać się na huśtawce, a Ola na drabinki. Nagle Ola usłyszała krzyk. Patrzy, a tu Asia siedzi pod huśtawką, płacze trzymając się za nogę. „Kuba! Kuubaaa!” — zawołała Ola zeskakując z drabinki. Już po chwili nadbiegł Kuba, a za nim pies — Azor. „Co się stało?” — spytał chłopiec. „Spadłam z huśtawki i teraz boli mnie noga” — szlochała Asia — „Uuuuu jak boli!”. Kuba szybko wysłał Olę po mamę, a sam zajął się dziewczynką. Kiedy Asia przestała już krzyczeć, mama Kuby powiedziała: „Następnym razem musisz uważać, ale nie martw się — wszystko będzie dobrze”

Prowadzący prosi, aby dzieci odpowiedziały na pytania:

- Dlaczego Asia spadła z huśtawki?
- Jak bawić się bezpiecznie? Czego nie należy robić?
- Dlaczego Kuba kazał Oli pójść po mamę?

Dzieci opowiadają co się dzieje na obrazku.

Prowadzący czyta dzieciom opowiadanie „Wypadek mamy” oparte ilustracjami.

Pewnego dnia Ola bawiła się sama w swoim pokoju. W pewnej chwili usłyszała okropny hałas

i krzyk mamy. Pobiegła szybko do kuchni. Okazało się, że mama sięgając z górnej półki po mąkę spadła z krzesła. Nie mogła się podnieść, prawdopodobnie złamała nogę. Poprosiła Olę, aby zadzwoniła szybko po pogotowie. Ola pobiegła do drugiego pokoju. Wykręcając numer 999 zadzwoniła i powiedziała co się stało. Już po chwili przyjechał pan doktor i zajął się mamą. Na szczęście wszystko dobrze się skończyło i mama już po 3 tygodniach mogła chodzić zupełnie bez kłopotu.

Prowadzący prosi, aby dzieci odpowiedziały na pytania:

- Co stało się mamie Oli?
- Co należy zrobić, jeżeli stanie nam się coś złego?

Nauczyciel uświadamia dzieci mówiąc - Jeżeli zdarzy się coś złego, co zagraża nam lub komuś innemu np.: naszemu koledze, przede wszystkim zgłaszamy się do osoby dorosłej. Jeżeli nie ma z nami rodziców, ani nikogo ze znajomych, znajdujemy kogoś innego. Jeżeli naprawdę nie ma z nami nikogo, dopiero wtedy dzwonimy po pomoc.

4. Zabawa ruchowa „Karetka pogotowia”

Zabawa w parach z obręczą. Do melodii do biegu dzieci „jadą” w parach. Pierwsza osoba jest kierowcą trzymając obręcz imitującą kierownicę, druga osoba trzyma się za biodra partnera - jest pacjentem. Potem zmiana ról. Na sygnał - pomarańczowy kolor tarczy włączają sygnał dając odgłos ija-ija...

II. Zabawa dydaktyczna „W szpitalu”

1. Zabawa „Dzwon do szpitala”

Nauczyciel przygotował numery alarmowe na kartkach 998, 997, 999 oraz 112 i obrazki pojazdów uprzywilejowanych. W zespołach 3-4 osobowych dzieci dopasowują numery do pojazdów. W razie trudności na tablicy jest wzór.

2. Zajęcia praktyczne „Pierwsza pomoc”

– Pokaz nauczyciela jak zrobić opatrunek. Pokaz chętniej pary. — Prowadzący opowiada dzieciom jakie są rodzaje obrażeń i jak należy pomagać udzielając pierwszej pomocy.

- Małe skaleczenia i otarcia — przemywamy wodą i zakładamy opatrunek lub plaster
- Duże skaleczenia i otarcia — zostawiamy dorosłym
- Złamanie (objawy: ból, sinienie, kiedy nie poruszamy kończynami, pozostawiamy tak jak jest i unieruchamiamy oraz jak najszybciej biegniemy po pomoc do osoby dorosłej.

3. Zabawa dramatowa „W szpitalu”

Dzieci swoją miną pokazują emocje, które może wywoływać pobyt w szpitalu: śmiech, złość, smutek.

Dzieci proponują jak rozweselić małych pacjentów w szpitalu w oparciu o następujące obrazki:

- zaproszenie kłowna
- odwiedziny mamy, taty
- prezent

III. Wprowadzenie do akcji „Książka dla szpitala”

1. Zapoznanie z akcją „Książka dla szpitala”

- Uświadomienie o akcji; - zbiórka książek, przyborów plastycznych, maskotek dla dzieci – pacjentów oddziału pediatrycznego Szpitala im. Jana Pawła II w Głogowie.

2. Wykonanie plakatu – serduszek „Serca dla małych pacjentów”.

3. Wystawka plakatu w holu.

Opracowała Iwona Derkacz

Scenariusz zajęć otwartych – „Zielona żabka” – 11.04.2014r.

Cele ogólne:

- wypowiadanie się na temat wysłuchanego utworu,
- ćwiczenia klasyfikacyjne,
- kształtowanie umiejętności głoskowania, sylabizowania,
- rozwijanie inwencji twórczej.

Cele operacyjne:

- uważnie słucha utworu,
- wyciąga wnioski,
- wypowiada się,
- potrafi przeliczać,
- potrafi sylabizować, głoskować,
- wyróżnia głoskę w nagłosie,
- posługuje się określeniami: na, w, obok, za, przed.

Metody:

- prezentacja utworu literackiego, rozmowa, działanie twórcze, zabawy integracyjne,

Środki dydaktyczne:

tekst opowiadania, postaci bociana, ważki, biedronki, żabki, zielone pudełko, kartki, kredki, tamburyno, tabliczki, pisaki, zielone kółka z papieru, karty pracy, pojemniki, woreczki, obrazki, gałązki, ozdoby wiosenne, sznurek, klej, poczęstunek, wystrój sali

Przebieg:

1. Wysłuchanie utworu „Zielona żabka”
2. Rozmowa na temat opowiadania.
3. Zaczarowane zielone pudełko - co tam może być? – wypowiedzi dzieci.

4. Rysowanie odpowiedzi na powyższe pytanie – rysunek – kredki, kartki A4.
5. Omówienie prac, wystawa.
6. Zabawa ruchowa – „Gra w zielone” – na sygnał tamburyna szukanie zielonego koloru.
7. Ćwiczenia w głoskowaniu – tabliczki sucho ścieralne.
8. Zabawy w liczenie w zakresie 10 – manipulowanie zielonymi kółeczkami.
9. Karta pracy -
10. Dołóż kółeczko – układanie zdania przez dokładanie następnego wyrazu.
11. Rzut do celu – losowanie obrazka – wyróżnianie głoski w nagłosie.
12. Zabawa z woreczkami – połów na, za, przed, obok, pod, itd.
13. Wykonanie stroika wiosennego wspólnie z rodzicami.
14. Ewaluacja.

Zielona żabka nad stawem mieszkała. Codziennie na olbrzymim liściu siadała i rozmyślała.

- Ach, jaka jestem brzydka, zielona jak trawa, jak glony w stawie.

Nie wyglądam wcale ciekawie. Kto taką brzydką zechce mieć za żonę. Dlaczego wszystko mam takie zielone?!

Nagle w pobliżu ważka usiadła. A żabka rzecze:

- Jaka powabna. Wszyscy uwagę na nią zwracają, wciąż jej barwami się zachwycają.

W trawie biedronka się pojawiła.

- Czemu się smucisz sąsiadko miła?

- Biedronko, piękna twoja sukienka. Ciągłe zazdrośnie na nią ktoś zerka. Jam nieszczęśliwa w swojej zieleni, kolor mój nigdy już się nie zmieni.

Wtem dumnie bocian przez łąkę kroczy. Otwiera mocno swe bystre oczy.

- Tak tu zielono, moi kochani, że aż się w głowie kręci czasami.

Serduszko żabce mocno zabiło.

- Kiedy mnie ujrzy, nie będzie miło. Muszę czym prędzej schować się w trawie.

Tymczasem bocian zerka ciekawie. Ponieważ jednak zielona była, to przed bocianem dobrze się skryła.

Właśnie dla żabki jest przeznaczona, świeża, soczysta, barwa zielona.

Opracowanie

Dorota Maksymczak

XI Gala Laureatów 2013/2014

Dnia 03 czerwca 2014 r. w Auli Forum Zespołu Szkół w Polkowicach odbyła się uroczystość wręczenia nagród laureatom Konkursów Powiatowych organizowanych przez doradców metodycznych i konsultanta językowego Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach w roku szkolnym 2013/2014.

Mottem przewodnim tegorocznej uroczystości był cyt. „Dziecko to taki sympatyczny początek człowiek” Don Herolda.

W roku szkolnym 2013/2014 ośrodek zorganizował 23 konkursy, w których udział wzięło 2262 uczniów w etapie szkolnym i 970 w etapie powiatowym. Podczas gali nagrody otrzymało 149 laureatów i 57 wyróżnionych uczniów. Statuetkę „Gaudium in litteris est” za tworzenie klimatu sprzyjającego rozwojowi talentu młodego człowieka zdobyło Gimnazjum nr 2 im. Marii Skłodowskiej-Curie w Polkowicach.

„Puchar Przechodni Małej Olimpiady Informatycznej”, trafił do Szkoły Podstawowej im. Władysława Stanisława Reymonta w Trzebnicach, z rąk Szkoły Podstawowej w Chocianowie.

W roku szkolnym 2013/2014 po raz pierwszy została wyłoniona placówka, która otrzymała tytuł „Partnera Roku” za pomoc przy wybudzaniu ze śpiączki drzemiących talentów uczniów oraz za dotychczasową współpracę i zaangażowanie w organizację Powiatowych Konkursów. Tytuł ten zdobyło Gimnazjum nr 2 im. Marii Skłodowskiej-Curie w Polkowicach. Przyznawanie tytułu ma stać się tradycją kolejnych uroczystości.

Uroczystość uświetniły swoimi występami: grupa 6-latków z Przedszkola Miejskiego nr 3 w Polkowicach – pantomima „Brzydkie Kaczętko”, Chór VOX PUERI działający przy Szkole Podstawowej nr 1 im. Jana Wyżykowskiego w Polkowicach oraz laureaci Konkursu Piosenki Obcojęzycznej: Adrianna Komorowska uczennica Gimnazjum nr 1 im. Jana Pawła II w Polkowicach, Kamila Ochędowska i Agata Ratajczak uczennice Zespołu Szkół w Polkowicach, Wiktoria Wróbel uczennica Gimnazjum w Grębolicach.

KADRA PEDAGOGICZNA PODM W POLKOWICACH

Renata Czapczyńska:

- dyrektor POPPPiDM w Polkowicach,
- mgr pedagogiki,
- menedżer oświaty,
- nauczyciel dyplomowany,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- pedagog spec. – diagnoza i terapia dzieci dyslektycznych, pomoc psychologiczno-pedagogiczna na rzecz uczniów, rodziców i nauczycieli, treningi uczenia się i szybkiego czytania, neuroterapeuta EEG Biofeedback, Kinezylogia Edukacyjna NLP,
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (2005 r.),
- powiatowy koordynator projektu „Nowa jakość systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim”,
- staż pracy – 31 lat

Bożena Dudziak:

- mgr filologii polskiej,
- inż. informatyk specjalność inżynieria oprogramowania,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- edukator dorosłych,
- specjalista w zakresie kształcenia na odległość – e-learningu,
- nauczyciel przedmiotów informatycznych w Zespole Szkół w Polkowicach,
- doradca metodyczny od stycznia 2005 roku w zakresie nauczania informatyki i technologii informacyjnej w szkołach podstawowych, gimnazjach, szkołach ponadgimnazjalnych,
- nauczyciel dyplomowany,
- staż pracy w oświacie – 24 lata.

Grzegorz Kochman:

- mgr historii,
- nauczyciel WOS-u i historii w Zespole Szkół w Polkowicach,
- doradca metodyczny od października 2007 roku w zakresie nauczania historii w szkołach podstawowych, historii i WOS-u w gimnazjach oraz szkołach ponadgimnazjalnych,
- nauczyciel dyplomowany,
- szkolny organizator rozwoju edukacji,
- staż pracy w oświacie – 19 lat.

Ewa Kulesza:

- mgr matematyki,
- nauczyciel matematyki w Szkole Podstawowej w Chocianowie,
- doradca metodyczny w zakresie matematyki,
- nauczyciel dyplomowany,
- szkolny lider Wspierania Uzdolnień,
- staż pracy w oświacie – 13 lat.

Małgorzata Majewska Greń:

- mgr filologii polskiej,
- nauczyciel dyplomowany,
- wicedyrektor oraz nauczyciel języka polskiego i wiedzy o kulturze w Zespole Szkół w Polkowicach,
- menedżer oświaty,
- edukator dorosłych,
- doradca metodyczny w POPPPiDM w Polkowicach,
- koordynator sieci współpracy i samokształcenia dyrektorów szkół i przedszkoli w ramach projektu „Nowa jakość systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach EFS,
- odznaczenia – Srebrny Krzyż Zasługi (2005 r.),
- staż pracy w oświacie – 31 lat.

Beata Mazurek:

- mgr pedagogiki na Uniwersytecie Wrocławskim,
- nauczyciel dyplomowany,
- logopeda – Uniwersytet Wrocławski,
- nauczyciel kształcenia zintegrowanego w Szkole Podstawowej nr 1 w Polkowicach,
- doradca metodyczny od września 2007 roku w zakresie kształcenia zintegrowanego, wychowania przedszkolnego oraz logopedii,
- koordynator sieci współpracy i samokształcenia,
- staż pracy w oświacie – 25 lat.

Dorota Szmidt:

- mgr filologii polskiej na Uniwersytecie Wrocławskim,
- nauczyciel języka polskiego i bibliotekarz w Szkole Podstawowej w Parchowie,
- doradca metodyczny od września 2007 roku w zakresie języka polskiego w szkole podstawowej oraz biblioteki szkolnej,
- szkolny lider Wspierania Uzdolnień,
- nauczyciel dyplomowany,
- koordynator ds. bezpieczeństwa w Szkole Podstawowej w Parchowie,
- szkolny organizator rozwoju edukacji,
- 23 lata pracy w oświacie.

Wiesław Ksenycz:

- mgr filologii romańskiej,
- specjalista w zakresie języka angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego i włoskiego,
- Międzynarodowy Staż Doskonalenia Zawodowego w Brukseli i Paryżu,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- egzaminator OKE egzaminu maturalnego z języka francuskiego i egzaminu gimnazjalnego z języka angielskiego,
- nauczyciel dyplomowany,
- nauczyciel języka angielskiego w Gimnazjum nr 2 w Polkowicach,
- konsultant językowy w PODM od września 2010 roku,
- koordynator sieci współpracy i samokształcenia,
- staż pracy w oświacie – 21 lat.

Biuletyn Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

redaguje Zespół Doradców Metodycznych PODM,

ul. Targowa 1 59 – 100 Polkowice tel. 076 746 15 70, fax 076 746 15 71,

podm@polkowice.edu.pl